

ஆசாரக் கோவையின் அண்மைக் காலப் பொருத்தப்பாடுகள்

ஆ. பூமிச்செல்வம் அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 625002, இந்தியா

Acharakkovai in Contemporary Relevance

A. Boomiselvam a,*

^a Research Department of Tamil, The American College, Madurai -625 002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
boomiselvam@gmail.com

Received: 28-12-2024
Revised: 01-03-2025
Accepted: 17-03-2025
Published: 03-04-2025

ABSTRACT

In the late sixteenth century and especially in the nineteenth century, the Renaissance in Western teas brought about a new flourishing not only for those who belonged to those lands but also on a global scale. On the one hand the imperialist crisis had to be faced but on the other hand the third world countries also started stepping on the development ladder. In this way, the arrival of the Europeans caused many changes in the Indo-Tamil social structure. The new inventions and ideas that emerged in Europe marked the beginning of a new life even for the countries that were subject to their rule. The beginning of a modern life in the colonial teas was a great deal in the fields of politics, society, economy, culture, education level and significant in fields like art and literature. Especially in the context of creative writing, the activities of creative reading have received a renaissance. In the process of creating literature, there was a great break in the traditional way of creation and modern literary forms took shape. In the process of reading, the traditional method of oral reading has been changed and new reading activities have emerged such as silent reading, multiple reading, re-reading, re-reading, re-reading. A series of events led to re-readings of the older art literature inherited in these societies. There is no denying that many western ideas formed the background for such leaps.

Keywords: Acharakkovai, Rereading, Reconstruction, Self relaince, Dharma

முன்னுரை

ஏறக்குறைய ஈராயிரத்தி ஐநூறு ஆண்டுகாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளங்களாகவும் தமிழ் மக்களின் பெருமிதங்களாகவும் போற்றியும் சாற்றியும் பேணப்பட்டு வருபவைதான் செவ்விலக்கியங்கள் எனப் போற்றப்படும் நாற்பத்தியொரு நூல்கள். தொல்காப்பியம் தொடங்கி முத்தொள்ளாயிரம் வரையிலான இப்பனுவல்கள் உரைக்கின்ற அனைத்து விடயங்களையும் கிஞ்சித்தும் மறுபரிசீலனையே இன்றி, அப்படியே ஏற்றிப் போற்றும் மரபுமனம் பெருவாரியான தமிழ் நில மக்களிடத்தில் இருப்பது ஆச்சரியத்தையும் அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும் விசயமாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு காலகட்டத்தில் கொடூரப் போர்களையும் கட்டடற்ற களியாட்டங்களையும் மேன்மையான செயல்களாகத் தூக்கிப் பேசுவது; மற்றொரு காலகட்டத்தில் ஒழுக்கம், நியதி, அறம் என்கிற கருத்துக் கட்டமைவுகளை திட்டமிட்டு உருவாக்கி, அவை யாவற்றையும் குறிப்பிட்டத் தரப்பாருக்கு மட்டுமேயாகவே மாற்றிப் படைத்து, நிலை நிறுத்துவது எனத் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியக் காலகட்டப் படைப்புச் செயல்பாடுகள் பலவற்றையும் நடப்புக்

காலகட்டத்தில் பார்க்கும்போது நகைப்புக்குரியனவாகப்படுகின்றன. இவ்வித உணர்வுப்பாட்டைக் கிளர்த்தும் பிரதிகளில் ஒன்றாகப் படுவதுதான் 'ஆசாரக் கோவை' என்னும் அந்நிய மொழிப் பிரதி.

மரபிலக்கியங்களும் மறுவாசிப்பின் தேவையும்

தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியச் சூழலில் மறுவாசிப்பு என்னும் சொல்லாடல் அதி கவனத்தை எய்தியுள்ளது. பொதுவாக, ஒரு பனுவலை ஒரு முறை படித்து, அதன்வழித் திரளும் கருத்து நிலைகளை எவ்வித ஆட்சேபமும் இன்றி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வது நம்மில் தொன்று தொட்டுத் தொடரும் பழக்கமாய் இருந்து வருகிறது. ஆனால், அவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் யாவும் அனைத்துக் காலகட்டங்களுக்கும் பொருந்தி வருகின்றனவா? என்று கேட்பின் ஐயமே. இந்நிலையில்தான், அதே பனுவலைப் பன்முக வாசிப்பிற்கு ஆட்படுத்தி, அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்களின் கனபரிமாணங்களை ஆய்வது, அவற்றின் நடப்பியல் பொருத்தப்பாடுகள் குறித்துத் தெளிவது, அது நிலைநிறுத்த முயலும் அரசியல் செயல்பாட்டை அடையாளப்படுத்துவது, அதில் சொல்லப்பட்டனவற்றோடு சொல்லாது விடுத்த விடயங்களையும் இட்டு நிரப்புவது என்கிற விதங்களில் அப்பிரதியைப் புதிய நோக்கு, புதிய பரிமாணம் ஆகிய நிலைகளில் விளங்கிக் கொள்ள முயலுதல் மறுவாசிப்பு என்னும் செயல்பாட்டில் அடங்கும்.

காலகாலமும் கலை இலக்கியப் படைப்பு முயற்சியின்போது உருவாக்கப்படும் பிரதிகள் தனக்கான நியாயப்பாடுகளோடும், தத்தமக்குரிய தேவைகளோடும், சார்புகளோடுமேதான் பெரிதும் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில், ஒரு குறிப்பிட்ட மரபிலக்கியப் பிரதி சமகால வாசிப்புச் சூழலில் எத்தகுத் தன்மை நலன்களைப் பெறுகிறது என்பதை பரிசோதித்துப் பார்க்கும் முயற்சியின்பாற்பட்டதுதான் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியம் எனப் போற்றப்படுகின்ற ஆசாரக் கோவை மீதான மீள்வாசிப்பு முயற்சி.

ஆசாரக்கோவை: அண்மைக்கால வாசிப்பு முயற்சிகள்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான ஆசாரக் கோவை அறம் மற்றும் ஒழுக்க நியதிகளை விவரணை செய்து வலியுறுத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் ஆவணமாக இன்றளவும் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இது முன்மொழிய எத்தனிக்கிற அவ் ஆச்சாரக் கருத்துநிலைகளை நோக்கும் போதுதான் வெகு விநோதமாகப்படுகிறது.

குறிப்பாக, ஆசாரக் கோவையின் உள்ளடக்கத்தில் அடங்கியுள்ள நூறு வெண்பாக்கள், அவற்றுள் கோர்க்கப்பட்டுள்ள 439 வழிகாட்டுதல் நெறிகள் ஆகியனவற்றைப் பார்க்கும்போது, குறிப்பிட்ட தரப்பாரால் சில பல ஒழுகலாறுகள் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டு, அவற்றின் வழி மக்களை ஆற்றுப்படுத்த முயல்கின்ற முன்னெடுப்பு, மிகக் காத்திரமாக கைகொள்ளப்பட்டிருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. ஆனால், அவ்வித வழிகாட்டுதல் குறிப்புகளில் தம்மைச் சார்ந்த தரப்பாரிடத்து மென்மையையும், மாற்றுத் தரப்பாரிடத்து வன்மையையும் காட்டுவதில்தான் இப்பிரதியின் நுண் அரசியல் வெளிப்படுகிறது. இதற்குச் சான்றாக,

“பார்ப்பாரைப் போற்றா விடின்

போற்றாதாரின் புலன்கள் அன்றே கெடும்” (ஆசாரக்கோவை, ப.62)

எனும் பகுதியைச் சுட்டலாம்.

ஆசாரக்கோவையானது பொதுவாக, ஒரு தனிமனிதன் கைக்கொண்டு செயல்பட வேண்டிய நடத்தைகளை, ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் 1 முதல் 10 வரையிலான பொட்டலங்களாக ஆக்கிக் கோர்த்துக் கட்டித் தந்திருக்கிறது. அக்கோர்வைகள் ஒரு தனி மனிதனாவன், தனிமனிதனாகச் செயல்படும் விதங்கள், குடும்பத்தாரோடு பழக வேண்டிய முறைகள், சமூகத்தாரோடு செயலாற்றுகின்ற பாங்குகள் பற்றி விவரணை செய்பவையாகத் தோற்றம் காட்டுகின்றன. அவ்விதத் தோற்றம் காட்டும் முயற்சிகளில்தான் ஏனைய பத்து அறநூல்களிலிருந்து இவ்வாச்சாரக்

கோவை வேறுபாடு உடையதாகத் தெரிகிறது. “இந்நூல் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல்... இந்நூலின் முதல் பதிப்பாசிரியராகிய திருமணம் செல்வகேசவராய முதலியார் தம் முகவுரையில், இந்நூலில் உள்ளவற்றில் பெரும்பாலானவை சமஸ்கிருத சூక్ர ஸ்மிருதியிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை என்பர். வேறுபல சமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும் இந்நூல் செய்திகளைப் பெற்று எழுதப்பட்டுள்ளது என்பர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை” (ஆசாரக்கோவை, ப.43). இவற்றின் வழி, ஆசாரக் கோவை ஒரு தமிழ் நூலே அல்ல என்பதும், இதனுள் பொதியப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு உகந்தனவல்ல என்பதும் தெரியவரும். இதற்கு அரண் செய்வது போல இதன் தலைப்பே கூட அமைந்துள்ளமை கண்கூடு.

ஆசாரம் எனின் நடத்தை; கோவை எனின் கோர்வை; இதுவடமொழிப் பிரயோகம். இதற்கு நேரானத் தமிழ்ப் பதங்களாக நடத்தைக் கோவை, ஒழுக்கக் கோவை என்பன அமைகின்றன. இந்நூலுக்கு இவ்வாறாக தூய தமிழில் பெயர் வைக்கப்பட்டிருப்பின் யாருக்கு என்ன பிரச்சினை எழும் என்றுதான் தெரியவில்லை. அடுத்தது, இதன் ஆசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியார். இவ்விடத்து இவரின் பெயரை, அதுவும் தமிழக வட்டார வழக்கிலான இவரின் தூயத் தமிழ்ப் பெயரை ஒருமுறை உச்சரித்துப் பார்க்கும் போதே கூட மனதில் உவகை மிகுகிறது. ஆனால் இவர்தம் நூல் வழி உணர்த்த முயல்கிற செய்திகளைக் கண்ணுறும் வேளையில்தான் சலிப்பு எழுகிறது.

பெருவாயின் முள்ளியாரின் தற்சார்பு மனோநிலை

ஆசாரக்கோவையின் பாயிர முகப்பில் ‘ஆர்எயில் மூன்றழித்தான்’ என்று, சிவன் திரிபுரம் எரித்த பெருமையை விதந்து கூறி தொடங்கியிருப்பதால், இந்நூலின் ஆசிரியர் ஒரு சைவர் என்பதும், பிறரின் அழிவில் சுகங்காணும் பண்பினர் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. இவற்றை அடுத்து, “அந்தணர் வாய் நாள் கேட்டுச் செய்க/அவர் வாய்ச்சொல் என்றும் பிழைப்பது இல” (ஆசாரக்கோவை, ப.95) என்று சுட்டி, புரோகிதர் வாய்கேட்க பலவிடத்து ஆயத்தப்படுத்துவதும், “தக்கிணை, வேள்வி, தவம், கல்வி இந்நான்கும்/ முப்பால் ஒழுக்கினால் காத்து உய்க/ (தெ.ரை) ஆசிரியனுக்குக் காணிக்கை தருதல், வேள்வி தருதல், தவம் இயற்றல், கல்வி கற்றல் ஆகிய இந்நான்கினையும் காத்துக் கொள்க” (ஆசாரக்கோவை, ப.58) எனத் தாம் சார்ந்த தரப்பாரை இவர் ஆற்றுப்படுத்துவதும் வாசிப்பில் அயர்ச்சியை உண்டு செய்கின்றன. இவற்றொடு மட்டுமின்றி, இவர் பிற சமய எதிர்ப்பாளர், சனாதனக் கருத்தியலை முன் மொழிபவர், பெண் ஒடுக்குதல் குணத்தால், சாதியப் பாகுபாட்டைப் பேணுபவர், பிற்போக்கு மனோபாவங்களைக் கொண்டவர் என்கிற கருத்து நிலைகளும் கூட வாசிப்பில் உடன் திரளுகின்றன.

முள்ளியாரின் பிற சமய எதிர்ப்பு நிலைப் பதிவுகள்

ஆசாரக்கோவையின் ஆசிரியர் ஆரிய சமூகத்திற்கு அணுகாமானவர், தற்சார்பு நிலைப்பாடுடையவர் என்கிற கருத்து நிலைகள் ஒருபுறம் இருக்க, பற்பல எதிர்நிலை அம்சங்களுடன் தன்னை இவர் இயைத்துக் கொண்டிருப்பர் என்பதும் கூட இவரின் செய்யுள்கள் வாயிலாகவே வெளிப்படலாகின்றன. குறிப்பாக, இவர் ஒரு பிற சமய எதிர்ப்பாளர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் கிடைப்பினும் இவரின் பதினாலாவது பாடல் சான்று காட்டத்தக்கதாக இருக்கிறது. “நீராடும்போழ்தில் நெறிப்பட்டார், எஞ்ஞான்றும் நீந்தார்” (ஆசாரக் கோவை,ப.62) என்னும் வரியை நோக்கும் உரையாசிரியர்கள், சமணருக்கு மறுதலையாக நீராடுதலையும் நீராடும் முறைகளையும் இவர் குறிப்பிடுகிறார்” (ஆசாரக்கோவை, ப.44) என்கின்றனர்.

ஆசாரக் கோவையில் பெண் ஒடுக்குதல் சார்ந்த கருத்து நிலைகள்

சமகால கட்டத்தில் ஐரோப்பியச் சிந்தனைகளுள் கவனிக்கத் தக்கனவாகப் பாவிக்கப்படுகின்ற பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவம் முதலான கோட்பாடுகளின் வீச்சுக்களால்

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் மீதான கவனம் மேலோங்கியுள்ளது. இதன் ஒரு பகுதியாக, தலித்தியம், பெண்ணியம் உள்ளிட்ட கலகக் குரல்கள் மேலெழுந்து சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கின்ற பிற்போக்குச் சிந்தனைகளைச் சுத்திகரிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இவ்விதச் செயல் நிகழ்வுகள் குறித்து ந.முருகேச பாண்டியன் தரும் கருத்துநிலை கவனிக்கத்தக்கதாகப் படுகிறது.

“பொதுவாக அற நூல் போதிக்கின்ற அறம் அல்லது நீதி என்பது காலந்தோறும் மாறக் கூடியது. எனவே, அது என்றும் மாறாத சட்டம் அல்ல. ஒரு காலகட்டத்தில் பொருத்தமுள்ளதாகத் தோன்றும் நெறிமுறைகள், ஒழுகலாறுகள் என்பன மாறிவரும் புதிய காலகட்டத்தில் பொருத்தமற்றுப் போவது இயல்பானதாகும். தமிழைப் பொறுத்தவரையில், திருக்குறள் போன்ற அறநூல் எல்லாக் காலகட்டங்களுக்கும் ஏற்றநூல் என்ற கருத்தானது சிலரால் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. அக்கருத்து ஏற்படையது அல்ல. பின்நவீனத்துவ வாசிப்பு முறையில் எல்லா விதமான புனிதங்களும் பிம்பங்களும் தகர்ந்திடும் சூழலில், அற நூல்கள் விதிவிலக்கல்ல. அறநூல்களில், பெண்கள் பின்பற்றியே ஆகவேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் கருத்துக்கள், பெண் பற்றிய பல்வேறு பிற்போக்கான பிம்பங்கள் பதிவாகியுள்ளன. மரபு வழிப்பட்ட பெண் பற்றிய மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுள்ள பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைப் பெண்ணிய வாசிப்பில் அணுகும்போது, புதிய விசயங்களைக் கண்டறிய முடியும். இதனால், சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய, பண்டைத் தமிழரின் பெண் பற்றியக் கருத்தியலை மீட்டுருவாக்கம் செய்திடவும், அது குறித்த ஆழமான விமர்சனத்தை வடிவமைக்கவும் முடியும்” (ந.முருகேசபாண்டியன், மறுவாசிப்பில் மரபிலக்கியம், பக்.90-91) என்கிறார் அவர். இவ்விதக் கருத்து நிலைகளின் துணைகொண்டு ஆசாரக் கோவையை அணுகின் அதன் கோர முகமும் பெண் ஒடுக்குதல் சார்ந்த குணமும் ஒருங்கே வெளிப்படத் தொடங்குவதைக் கண்டறிய இயலும். குறிப்பாக ஓர் ஆண் தன் மனைவியுடன் இல்லறம் நடத்தும் காலகட்டத்தில் அவளுடன் தாம்பத்ய உறவு வைத்துக்கொள்வது குறித்து ஓரிடத்து இது பேச முற்பட்டிருக்கிறது. அது,

“மனைவி பூப்புற்ற மூன்று நாட்களும், அவளைப் புணர்ச்சியின் பொருட்டு தீண்டக் கூடாத நாட்கள்” (ஆசாரக்கோவை, ப.73) என்று சுட்டுகிறது. இதனை உடல் மற்றும் மனநலன் கருதி ஒரு விதத்தில் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முற்படும், அடுத்து இது சுட்டியுள்ள வார்த்தைக் கோர்வைகள்தான் ஐயுறவை மிகுவிக்கின்றன. அவை, “அம்மூன்று நாட்களில் மனைவியைத் தொடக் கூடாதது மட்டுமின்றி, அவரின் முகத்தைக் கூட கண்ணாலும் பார்த்தல் கூடாது” (ஆசாரக்கோவை, ப.73) என்கிற அதிர்ச்சி விஷயங்களை அள்ளித் தெளித்திருக்கிறது. இவ்விதக் கூற்றை அவதானித்து அறிய முற்படுமிடத்து, முள்ளியார் பெண்களைப் பயன்பாட்டுப் பண்டமாக மட்டுமே பாவித்திருப்பதோடு மட்டுமின்றி, தீட்டுக்குரிய ஜடமாகவும் மாற்றி அணுகியிருப்பது தெரிய வருகிறது.

முள்ளியாரின் சாதியப் பாகுபாட்டு மனநிலை

ஆசாரக்கோவை பெண் சார்ந்த பிற்போக்குக் கருத்துக்களை தெரிவித்திருப்பதோடு மட்டுமின்றி சாதியப் பாகுபாடு சார்ந்த கருத்துக்களையும் வெகுவாக உபதேசித்திருப்பது கண்டிக்கத்தக்க செயல்களாகப்படுகின்றன. இந்நூல் ஓரிடத்தில் கட்டாயம் நீராடியே ஆக வேண்டிய காரணங்கள் எனச் சுட்டி, தேவர் வழிபாடு தொடங்கி, பத்து காரணங்களைப் பட்டியலிடுகிறது. அதில் “கீழ்மக்கள் மெய்யுறல்.. ஐயறாது ஆடுக நீர்” (ஆசாரக்கோவை, ப.60) என்று சுட்டி நிறைகிறது. இதற்கு, “இறைவனை வழிபடுவதற்கு முன்னும், தீய கனாவினைக் கண்ட நாளிலும், தூய்மை இல்லாத போதும், உண்டதை வாந்தியெடுத்த போதும், முடிகளைக் களைந்த போதும், உண்பதற்கு முன்பும், உறங்கி விழித்த பின்பும், உடலுறவு கொண்ட போதும், கீழ் மக்களின் உடம்பைத் தொட்டப் போதும், மலம், சிறுநீர் கழித்த காலத்தும் ஐயம் கொள்ளாது நீராடுதல் வேண்டும்” (ஆசாரக்கோவை, ப.60) என்று உரை வளையப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிரலில் மற்றதெல்லாம் சரி; ஆனால், கீழ் மக்கள் என ஆக்கப்பட்டவரின் உடம்பைத் தொட்டால் தொட்டவருக்கு உடன் சாவா

வந்து விடும் எனப் பெருவாயின் முள்ளியாரைப் பார்த்துக் கேட்க வேண்டும் என்ற வேட்கை எழுவதை வாசிப்பின் போது தடுக்க முடியவில்லை.

இத்துடன் “கீழ்மக்களை முறைப்பெயரிட்டு அழைக்கக் கூடாது” (ஆசாரக்கோவை ப.90) என்றும் கூறியிருப்பதைப் பார்க்குமிடத்து, இவர் மேல், இயல்பாகவே வெறுப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. இவ்விடத்து “கீழ் இருத்தப்பட்ட மக்களின் குரல்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பெருமளவு புலப்படாது இருந்த போதும் ஆங்காங்கே மட்டும் அவர்களின் வாழ்நிலை பற்றியப் பதிவுகள் தென்படுகின்றன” (பெ.வெற்றிச்செல்வன், ப.52) என்கிற கூற்று ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகிறது.

முள்ளியாரின் சனாதன மனோபாவம்

முள்ளியார் ஒரு சனாதனவாதி; பிற்போக்குக் குணம் வாய்க்கப்பட்டப் பேதைமையர் என்பதற்கும் அவர் படைத்த செய்யுட்களிலேயே கூடப் பலச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, ஒருவர் தவிர்க்க வேண்டியன என்ற தலைப்பின் கீழ், “செய்யாரே தொல்வரவின் தீர்ந்த தொழில்” (ஆசாரக் கோவை, ப.79) என்கிற ஒரு கருத்தை, தன் நூலில் ஓரிடத்தில் இவர் மொழிந்திருக்கிறார். இதற்கு, “தொன்று தொட்டுச் செய்து வந்த தொழிலை ஒருவர் எக்காரணம் கொண்டு கைவிடக் கூடாது” (ஆசாரக் கோவை, ப.79) எனத் தெளிவுரை தரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து ஒதுவித்தல், ஆளுதல் முதலான மேன்மை வாய்ந்த தொழில்களைத் தாம் போன்று செய்தவர்கள் அவற்றையே செய்க; மலம் அள்ளுபவர், சாக்கடை வாருபவர், துணி துவைப்பவர், புதைகுழி வெட்டுபவர் அவற்றையே என்றும் கைக் கொள்க எனச் சாட்டுவது போலப் படுகிறது. இதன்வழி, முள்ளியார் தன்னை ஒரு சனாதனியாக நிலை நிறுத்திக் கொள்வது அப்பட்டமாகப் புலனாகிறது.

முள்ளியாரின் பிற்போக்கு மனோபாவ வெளிப்பாடுகள்

முள்ளியார் ஒரு சனாதனவாதி என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவர் கீழ்மையான மனோபாவம் கொண்ட பிற்போக்குவாதி என்பதற்கு அவர் படைத்த 65ஆம் செய்யுள் ஆதாரமாக அமைகிறது. அச்செய்யுள் பின்வருமாறு,

“கணித்து உடன் உறையத் தகாதவர்

ஈன்றாள், மகள், தன்னுடன்பிறந்தாள் ஆயினும்

சான்றார் தமிழ்த் தா உறையற்க- ஐம்புலனும்

தாங்கற்கு அரிதாக லான்” (ஆசாரக்கோவை, ப.83)

(தெ.ரை.) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து புலன்களும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரியன என்பதால், பண்புடைய சான்றார், ஈன்ற தாய், பெற்றெடுத்த மகள், உடன்பிறந்த சகோதரி ஆகியோராக இருந்தாலும் கூட, அவருடன் என்றும் தனித்துத் தங்கியிருக்க மாட்டார்” (ஆசாரக்கோவை, ப.83) என அச்செய்யுளின் விளக்கம் அமைகிறது. இச்செய்யுளிலிருந்து கிடைக்கும் ஒரு விநோதச் செய்தி, ஒருவரால் ஐம்புலன்களை என்றும் அடக்கவே முடியாது என்பது. இரண்டாவது, அது அக்கா-தங்கை ஆனாலும் சரி; பெற்ற மகள், பேணிய அன்னையானாலும் சரி; அவர்களுடன் தனித்து வாழ்ந்தால் அவர்கள் மீது ஒரு கட்டத்தில் இச்சை ஏற்பட்டே தீரும் என்று கூறுவதாக அமைகிறது. இவ்வளவு மலினமான ஒரு கருத்தை மொழிந்துள்ள வகையில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூலாசிரியரான இவர், அப்பட்டியலிருந்தே நீக்கப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார்.

ஆசாரககோவையாரின் அறிவுத்தள விடுபாட்டுச் செயல் நிலைகள்

ஆசாரக் கோவையில் மேற்சொன்ன எதிர்நிலைக் கருத்துக்கள் மட்டுந்தான் உள்ளனவா? நல்லதென ஒன்றிரண்டு கூட இல்லையா? என்கிற வினாக்கள் வாசிப்பில் எழுவது இயல்புதான். அதற்குப் பதிலாக, நேர்மறையான சிற்சில கருத்தாடல்களும் இருக்கவே செய்கின்றதான் என்றும் சொல்ல முடிகிறது. “பிறரின் மனைவியை விரும்புதல், மதுக் குடித்தல், திருடுதல், தூதாடுதல், கொலை செய்தல் என்கிற இவ்வைந்தும் ஒருவர் தம் மனதாலும் நினைக்கத் தகாத பாவங்கள்” (ஆசாரக் கோவை, ப.71) என்றும், “பொய் பேசுதல், கோள் சொல்லுதல், பிறர் பொருளை அபகரித்தல், பொறாமை கொள்ளுதல் என்கிற நான்கையும் மனதால் கூட நினைக்கக் கூடாது” (ஆசாரக் கோவை, ப.72) என்றும் இப்பிரதியின் ஆசிரியர் ஆங்காங்கு அறவுரைகளைச் சுட்டிச் செல்கிறார். ஆனால் இவை போன்ற, யாரும் சொல்லாமலேயே ஒரு மனிதன் தானே கடைப்பிடித்தே ஆகவேண்டிய செய்கைகளைச் சுட்டுவதற்கு எனக் கற்றறிந்த மேதையான, ஒரு பெருவாயின் முள்ளியார் நமக்குத் தேவையில்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. படிப்பறிவற்ற ஒரு பாமரர் கூட இவற்றை இயல்பாகவே பின்பற்ற வலியுறுத்தலாம்தான்; என்கிற விதங்களில் ஆசாரககோவையின் ஆசிரியர் தமக்கென கிடைத்த அறிவுத்தளத்தை முறையாகப் பயன்படுத்திட அவர் தவற விட்டுள்ளார் என்பதும் ஈராயிரம் வருடங்களாக அவருக்குக் கிடைத்து வந்துள்ள அங்கீகாரம் என்பதும் கூட நடப்புக் காலகட்டத்தில் காலாவதியாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான் என்பதும் வாசிப்பு வழியில் நிலைப்படும் செய்திகளாகின்றன.

முடிவுரை

தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பிரதிகளில் பலவும் காலந்தோறும் ஆழ்ந்ததொரு வாசிப்பிற்கான களங்களை நல்கியபடியே வந்துள்ளதான். இவை மீதான பலதரப்பட்ட உரையாசிரியர் மற்றும் சுவைஞர்களின் வாசிப்புச் செயல்பாடுகள் உண்மையில் வரவேற்புக்குரிய அம்சங்களாகவே படுகின்றன. ஆனால், இவ்வாசிப்புச் செயல்நிலைகளுள் பெரும்பான்மையென பாரம்பரிய பெருமைகளைக் கொண்டாடுதல், படைத்தல் சார்ந்த முயற்சிகளைச் சிலாகித்தல் என்பவற்றுக்கே தனித்த இடம் ஒதுக்கியுள்ளன. ஈராயிரம் வருடங்களைக் கடந்து பயணித்து வருகிற தம் படைப்பு பனுவல்களுக்குள் பொருந்தாத அம்சங்கள்தான் என்ன? விடுபாட்டுள்ள விடயங்கள்தான் என்ன? இடைவெளிகள் மற்றும் மெளனங்கள் என்ன? என்பதைத் தேடிக் காண்பதில் இயல்பாகவே தமிழர்களுக்கு ஒருமனத்தடை வந்திருக்கிறது. இவ்விதத் தடைகளைத் தகர்த்துவதிலும், தகர்ப்பதிலும் மேலைத் தேயச் சிந்தனைகள் சில தம் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளன. அவற்றின் வழித் திரள்வு பெற்றவைதான் மறுவாசிப்பு (Rereading) மீளுருவாக்கம் (Reconstruction) என்னும் கோட்பாட்டாக்கங்கள். இவ்விதக் கோட்பாடு சார்ந்த வாசிப்புச் செயல் நிகழ்வுகளை ஒரு எடுகோலாகக் கொண்டு, தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பனுவல் எனச் சிலாக்கிக்கப்படுகின்ற ஆசாரக் கோவை போன்ற அயல்பிரதேசப் பிரதியை அணுகும் பட்சத்தில், அதன் உள்ளர்த்தங்கள் யாவும் அப்பட்டமாக வெளிப்படத் தொடங்கி விடுகின்றன.

ஆசாரக் கோவை என்பது ஆரியச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிதானே ஒழிய, அது அசலான தமிழ்ப் படைப்புப் பனுவல் இல்லை என்பதும் அதை ஆக்கியவர் பெயரளவில்தான் தமிழர்; ஆனால் சிந்தனையில் ஆரியர் என்பதும், வாசிப்பில் புலனாகின்றன. இப்பிரதியில் இடம்பெறுகின்ற நூறு வெண்பாக்களில் பெரும்பான்மையென பிராமணர்களையும் புரோகிதர்களையும் மட்டுமே உயர்த்திப் பேசுகின்றன. ஆனால், பிற இனத்தினரைத் தாழ்மையாவும் கீழ்மையாகவும் சித்திரித்திருக்கின்றன. கூடவே, பிற சமய எதிர்ப்பு, தற்சார்புடைமை, சனாதனக் கருத்துத் திணிப்பு, பெண் பற்றிய ஒடுக்குமுறைக் கருத்துக்களை விதைப்பது, சாதியப் பாகுபாட்டைப் பேணுவது, பிற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கட்டற்று விதைப்பது என்கிற பல சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத கருத்து நிலைகளையே இது பெரிதும் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் வெளிப்படையாகிறது. இந்நூலை ஆழ்ந்து வாசிப்பின் பதினெட்டு என்கிற கட்டமைப்பைத் தமிழ்ப் படைப்புலகில் வலிந்து உருவாக்கச் சிலர் எத்தனித்த சூழலில், இடைச் செருகலாகவும்

பிற்சேர்க்கையாகவும் நுழைக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே ஆசாரக்கோவை என்னும் இப்பிரதி இருக்கிறதே தவிர, நாலடியார், திருக்குறள் போன்ற நூல்களின் தனித்துவங்கள் இதனிடத்துக் கிஞ்சித்தும் இல்லை என்பதை இதன் மீதான வாசிப்புச் செயல்பாட்டின் வழி எய்த முடிகிறது.

References

- அறவாணன், கப., (2010), புதிய பார்வையில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு - ஆசாரக் கோவை, தமிழ்க்கோட்டம், சென்னை - 600029, தமிழ்நாடு,இந்தியா.
- முருகேச பாண்டியன், ந., (2011), மறுவாசிப்பில் மரபிலக்கியம் சங்க இலக்கியம் முதல் பாரதிதாசன் வரை, நற்றிணை பதிப்பகம், சென்னை - 600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா
- வெற்றிச் செல்வன், தெ., (2001), சங்கச் செவ்வியல் மறுவாசிப்பு - பெரியாரைத் துணைக்கோடல், திராவிடப் பொழில், Journal Dravidians Studies-1 (4): Oct 2021- Dec.2021 p.,45-65.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2025. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License